

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 7C/31/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2513210408
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľudmila Hricková
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2019:2513210408.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudkyňou JUDr. Ľudmilou Hrickovou v právnom spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35724803, zastúpeného právnym zástupcom: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36613843, proti žalovanému: W.Y. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. V. XXX/XX, XXX XX H., štátnemu občanovi Slovenskej republiky, o zaplatenie 467,84 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 467,84 eura spolu:
- s úrokom z omeškania za obdobie od 21.10.2010 do 20.2.2012 vo výške 28,93 eura,
- s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 467,84 eura od 21.2.2012 až do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. P r i z n á v a žalobcovi nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 19.9.2013, doručenou Okresnému súdu Piešťany dňa 27.9.2013, upresnenou podaním zo dňa 16.10.2014, doručeným súdu dňa 20.10.2014, domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 467,84 eura spolu s úrokom z omeškania zo splátok za obdobie od 21.10.2010 do 20.2.2012 vo výške 28,93 eura a s 9 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 467,84 eura od 21.2.2012 až do zaplatenia titulom nesplatenia celého úveru. Zároveň žiadal priznať náhradu trov konania. Veci bola pôvodne pridelená spisová značka 9Ro/204/2013.

2. Žalobný nárok žalobca odvodzoval od zmluvného vzťahu Slovenskej sporiteľne, a. s. so sídlom Suché Mýto 4, Bratislava, IČO: 00151653 a žalovaného, založeného Zmluvou o splátkovom úvere z 23.2.2007, a od zmluvy o postúpení pohľadávok medzi Slovenskou sporiteľňou, a. s. a žalobcom zo dňa 27.6.2012, ktorou Slovenská sporiteľňa, a. s. postúpila žalobcovi aj žalovanú pohľadávku voči žalovanému v sume 2.233,69 eura, ktorá pozostávala z istiny vo výške 1.701,28 eura, z riadneho úroku v sume 176,54 eura a z úroku z omeškania v sume 334,94 eura a ostatného príslušenstva v sume 20,93 eura. Banka listom zo dňa 17.7.2012 oznámila žalovanému, že postúpila predmetnú pohľadávku žalobcovi, a že žalovaný môže svoj záväzok plniť výlučne žalobcovi. Žalobca si žalobou uplatnil sumu pozostávajúcu zo 17 neuhradených splátok z úveru v celkovej sume 467,84 eura spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania od prvého dňa omeškania s platením jednotlivých splátok až do zaplatenia. Žalobca listom z 22.8.2013 vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy z predmetného úveru, avšak bezvýsledne.

3. Nakoľko vo veci nebolo možné rozhodnúť platobným rozkazom, bola preradená do súdneho registra C, a dňa 7.3.2014 jej bola pridelená spisová značka 7C/31/2014.

4. Súd dňa 5.4.2017 vyzval žalobcu na zaslanie dokladov preukazujúcich splnenie podmienok postúpenia pohľadávky bankou žalobcovi ako nebankovému subjektu podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 483/2001 Z. z.“ alebo „zákon o bankách“ v príslušnom tvare), a teda že napriek písomnej výzve banky bol žalovaný ako jej klient nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke, a že až potom banka postúpila svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku písomnou zmluvou žalobcovi.

5. Žalobca v písomnom podaní z 28.6.2017, doručenom súdu 3.7.2017, uviedol, že už predložil súdu oznámenie postupcu (banky) o postúpení pohľadávky spolu s podacím hárkom, a toto oznámenie bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka (žalobcu) v tomto spore. K podaniu pripojil fotokópiu výzvy Slovenskej sporiteľne, a. s. z 23.2.2009, ktorou vyzvala žalovaného na úhradu sumy 113,52 eura z úveru č. XXXXXXXXXX, s ktorou bol v omeškaní k 31.1.2009, v dodatočnej lehote 10 dní od doručenia výzvy. Žalobca nepreložil súdu žiadny doklad o doručení tejto výzvy žalovanému, ani doklad o jej zaslaní na poštovú prepravu.

6. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

7. Nakoľko ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán neboli sú sporné, hodnota sporu neprevyšuje 1.000,- eur a vo veci bolo možné rozhodnúť len na základe listinných dôkazov, v súlade s § 297 písm. b) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), súd spor prejednal, a po vykonaní dokazovania listinami rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania rozsudkom č. k. 7C/31/2014-92 zo dňa 18.9.2017, ktorým zamietol žalobu a nepriznal žalovanému nárok na náhradu trov konania.

8. Proti rozsudku súdu prvej inštancie zo dňa 18.9.2017 podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 24Co/10/2018-123 zo dňa 1.8.2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 22.8.2018, ktorým zrušil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, a vrátil vec súdu prvej inštancie ďalšie konanie a rozhodnutie. V odôvodnení zrušujúceho uznesenia odvolací súd, okrem iného, uviedol, že podmienky postúpenia predmetnej pohľadávky zo zmluvy o splátkovom úvere boli podľa § 89 ods. 1 zákona o bankách upravené medzi účastníkmi záväzkového právneho vzťahu odchylné (čl. 19, bod 19.6. Všeobecných obchodných podmienok). Ďalej uviedol, že povinnosťou súdu prvej inštancie bude opätovne rozhodnúť o nároku žalobcu, ktorému bola platne postúpená ním uplatnená pohľadávka, súc pritom viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 Civilného sporového poriadku), po zohľadnení skutočností, že žalovaný vstupoval do tohto záväzkového vzťahu ako spotrebiteľ, t. j. po zohľadnení zákonných kritérií obsiahnutých v príslušných právnych predpisoch na ochranu spotrebiteľa. Je tiež potrebné dôsledne sa oboznámiť so skutkovými tvrdeniami žalobcu ohľadne uplatneného nároku v žalobe zo dňa 19.9.2013 i vo vyjadreniach žalobcu zo dňa 16.10.2014 a zo dňa 28.6.2017, s listinnými dôkazmi predloženými žalobcom, ozrejmiť, z čoho žalobcom uplatnený nárok pozostáva, t. j. bezpečne zistiť jednotlivé dielčie nároky, z ktorých pozostáva žalobcom uplatnená istina, či nie sú v rozpore s predpismi týkajúcimi sa na ochranu spotrebiteľa. Výsledky vykonaného dokazovania je nevyhnutné vyhodnotiť v súlade s ust. § 191 ods. 1 CSP, a to najmä so sústredením sa na sporné otázky, tieto posúdiť z hľadiska všetkých na vec vzťahujúcich sa zákonných ustanovení a potom vo veci znova rozhodnúť, pričom rozhodnutie je potrebné náležite v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP odôvodniť.

9. Po zrušení rozsudku zo dňa 18.9.2019 odvolacím súdom súd prvej inštancie vyzval žalobcu na špecifikáciu žalovanej sumy, ktorý súdu doručil časť plánu anuitných splátok, ako aj listiny, ktoré už boli súčasťou súdneho spisu, konkrétne upresnenie žaloby zo dňa 16.10.2014 a platobnú históriu žalovaného.

10. Vychádzajúc z ust. § 297 písm. b) CSP súd spor opätovne prejednal a rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania. Súd vykonal dokazovanie listinami, a to Zmluvou o splátkovom úvere z 23.2.2007, Všeobecnými obchodnými podmienkami Slovenskej sporiteľne, a. s., výzvou Slovenskej sporiteľne, a. s. z 23.2.2009, časťou plánu anuitných splátok, zmluvou o postúpení pohľadávok z 27.6.2012, platobnou históriou žalovaného, oznámením Slovenskej sporiteľne, a. s. zo dňa 17.7.2012, fotokópiou poštového podacieho hárku z 18.7.2012, pokusom o zmier zo dňa 22.8.2013, a z i s t i l t e n t o s k u t k o v ý s t a v :

11. Zo Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX z 23.2.2007 súd zistil, že Slovenská sporiteľňa, a. s. poskytla žalovanému úver vo výške 30.000,- Sk (995,82 eura). V zmluve sa dohodli na pevnej úrokovej sadzbe úveru vo výške 18,40 % ročne, na poplatku za správu úveru vo výške 60,- Sk (1,66 eura) mesačne. Istinu úveru a úrok z úveru sa žalovaný zaviazal zaplatiť Slovenskej sporiteľni, a. s. v 60 mesačných splátkach po 829,- Sk (27,52 eura) s tým, že splatnosť prvej splátky bola 20.3.2007, všetky ďalšie splátky boli splatné vždy k 20. dňu v kalendárnom mesiaci, konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na 20.2.2012. V zmluve bola uvedená ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len „RPMN“) vo výške 24,79 %. Žalovaný sa tak v konečnom dôsledku zaviazal zaplatiť veriteľovi celkom sumu 3.340,- Sk (1.770,56 eura), ktorá zodpovedá súčtu všetkých 60-ich mesačných splátok úveru vo výške po 829,- Sk (27,52 eura) mesačne a poplatkov za správu úveru vo výške po 60,- Sk (1,99 eura) mesačne, na základe čoho súd zistil, že skutočná RPMN bola 28,68 %, a teda v zmluve je uvedený údaj o RPMN v neprospech žalovaného dlžníka. Žalovaný je v zmluve označený menom, priezviskom, rodným číslom, adresou trvalého pobytu a číslom občianskeho preukazu.

12. Podľa Všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a. s. účinných od 1.8.2002 (ďalej len „VOP“) aktuálna výška úrokovej sadzby (pozn. z úveru) je spravidla uvedená v zmluve o úvere. Banka je oprávnená jednostranne meniť výšku úrokov z omeškania alebo úrokov prečerpania. Zmena výšky úrokov je účinná rozhodnutím banky. Aktuálnu výšku úrokov z omeškania alebo úrokov z prečerpania určí banka zverejnením (body 7.4.1., 7.4.8. VOP). Klient (žalovaný) súhlasí s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje pohľadávky, a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, podmienené alebo nepodmienené, bez ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú, ako aj bez ohľadu na to, či banka vzniesla v súvislosti s takouto pohľadávkou akúkoľvek požiadavku alebo nie, voči klientovi na tretiu osobu, alebo previesť akékoľvek svoje záväzky na tretiu osobu. Klient je oprávnený postúpiť svoje pohľadávky voči banke alebo previesť svoje záväzky voči nej na tretiu osobu výlučne s predchádzajúcim písomným súhlasom banky (čl. 19, bod 19.16 VOP).

13. Z časti plánu anuitných splátok zo dňa 23.2.2007 súd zistil, že neobsahuje všetky strany, ale iba 1., 5. a 6. stranu. Aj z predloženej časti listiny však bolo možné bez akýchkoľvek pochybností zistiť, že aj posledných 17 splátok úveru po 27,52 eura, ktoré sú predmetom tohto sporu, zahŕňa v sebe nielen splátky reálne poskytnutého úveru, ale aj splátky úrokov z úveru. V splátkach však nie je zahrnutý poplatok za správu úveru v sume 60,- Sk (1,99 eura) mesačne, keďže tento poplatok bol žalovanému účtovaný samostatne, t. j. popri splátkach úveru po 27,52 eura mesačne.

14. Z výzvy Slovenskej sporiteľne, a. s. z 23.2.2009 súd zistil, že Slovenská sporiteľňa, a. s. vyzvala žalovaného na úhradu sumy 113,52 eura z úveru č. XXXXXXXXXX, s ktorou bol v omeškaní k 31.1.2009, v dodatočnej lehote 10 dní od doručenia výzvy. V celom súdnom spise sa nenachádza žiadny dôkaz preukazujúci doručenie tejto výzvy žalovanému, ani dôkaz o jej zaslaní na poštovú prepravu.

15. Z platobnej histórie žalovaného súd zistil, že žalovaný dňa 23.2.2007 čerpal úver v sume 995,82 eura, z ktorého uhradil celkom 528,88 eura. Celkom neuhradil sumu 1.701,28 eura, pozostávajúcu z nesplateného istiny poskytnutého úveru, z poplatkov za správu účtu a za upomienky a zmluvného úroku, a riadny úrok v sume 176,54 eura.

16. Zo Zmluvy o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE z 27.6.2012 súd zistil, že Slovenská sporiteľňa, a. s. sa zaviazala postúpiť žalobcovi za odplatu pohľadávky konkretizované v prílohe č. 1 zmluvy, vrátane predmetnej pohľadávky voči žalovanému, výška ktorej ku dňu uzavretia zmluvy zodpovedala sume 2.233,69 eura.

17. Z oznámenia Slovenskej sporiteľne, a. s. zo dňa 17.7.2012 súd zistil, že Slovenská sporiteľňa, a. s. oznámila žalovanému, že postúpila pohľadávku, ktorú mala voči nemu z predmetného úveru, žalobcovi s tým, že žalovaného upozornila na skutočnosť, že svoj záväzok z predmetnej zmluvy môže plniť výlučne iba postupníkovi (pozn. žalobcovi).

18. Z fotokópie poštového podacieho hárku z 18.7.2012 súd zistil, že žalobca v ten deň odoslal na poštovú prepravu oznámenie Slovenskej sporiteľne, a. s. o postúpení pohľadávky žalovanému na adresu: D. V. XX, H..

19. Z pokusu o zmier zo dňa 22.8.2013 súd zistil, že žalobca ním vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy 3.054,01 eura, pozostávajúcu z neuhradeného úveru v sume 1.701,28 eura, zmluvného/zákonného úroku v sume 820,32 eura, riadneho úroku v sume 176,54 eura, úroku z omeškania v sume 160,06 eura, zmluvného úroku v sume 174,88 eura a nákladov klienta v sume 20,93 eura, v lehote do 6.9.2013.

20. Súd v e c p r á v n e p o s ú d i l nasledovne:

21. Závazkové vzťahy zo zmluvy o úvere, bez ohľadu na povahu účastníkov, sa spravujú treťou časťou Obchodného zákonníka (§ 261 ods. 3 písm. d/ zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, v znení neskorších predpisov /ďalej len „OBZ“ alebo „Obchodný zákonník“ v príslušnom tvare/), v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o splátkovom úvere.

22. Podľa § 497 OBZ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o splátkovom úvere, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

23. Podľa § 504 OBZ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o splátkovom úvere, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadala.

24. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3 OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o splátkovom úvere, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

25. Podľa § 54 ods. 2 OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o splátkovom úvere, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

26. Podľa § 23a ods. 1, 2 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o splátkovom úvere (ďalej len „zákon č. 634/1992 Zb.“), spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu (pozn. § 52 až § 60 OZ), sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

27. Podľa § 52 ods. 1, 2 OZ v znení účinnom od 1.1.2008, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

28. Podľa § 879j OZ, ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 2008; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 2008 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

29. Podľa § 2 písm. a) a b) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii, v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 258/2001 Z. z.“), v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o splátkovom úvere, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme; b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť

spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

30. Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o splátkovom úvere, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

31. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať aj ďalšie podstatné náležitosti taxatívne vypočítané v ust. § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. v príslušnom znení, medzi ktoré patrí aj suma, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. a/ citovaného zákona), ako aj RPMN; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. g/ citovaného zákona).

32. Podľa § 524 ods. 1, 2 OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

33. Podľa § 526 ods. 1, 2 OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

34. Podľa § 121 ods. 3 OZ, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

35. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis (§ 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom do 31.1.2013, výška úrokov z omeškania je osem percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky /ďalej len „ECB“/ platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu).

36. Základná úroková sadzba ECB platná ku dňu bezprostredne nasledujúcemu po dni konečnej splatnosti celého úveru, t. j. k 21.2.2012 bola 1,00 %. Výška úrokov z omeškania v danom prípade zodpovedala 1,00 % ročne + 8 percentuálnych bodov, t. j. 9 % ročne z dlžnej sumy.

37. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

38. Podľa § 89 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z. z. v znení účinnom od 10.6.2013, banka a pobočka zahraničnej banky pri vykonávaní bankových činností na území Slovenskej republiky uzatvárajú a vykonávajú obchody so svojimi klientmi na zmluvnom základe v súlade s právnym poriadkom Slovenskej

republiky. Klient má právo na uzavretie zmluvy o obchode v slovenskom jazyku, ako aj na poskytovanie informácií od banky a pobočky zahraničnej banky, na predkladanie podaní banke a pobočke zahraničnej banky a na uskutočňovanie inej komunikácie s bankou a pobočkou zahraničnej banky v slovenskom jazyku; týmto nie je dotknutá možnosť súbežného používania iných jazykov, ak to ustanovuje osobitný zákon alebo ak sa na tom banka alebo pobočka zahraničnej banky so svojim klientom písomne dohodnú, pričom klient má právo vybrať si rozhodujúci jazyk pre znenie zmluvy, ak osobitný zákon neustanovuje inak. Banka alebo pobočka zahraničnej banky si so svojim klientom môžu zmluvne upraviť práva a povinnosti z obchodov odchylné od zákona alebo osobitného predpisu, ak to zákon ani osobitný predpis výslovne nezakazuje alebo ak z povahy ich ustanovení nevyplýva, že sa od nich nemožno odchyliť; takáto zmluva musí mať formu a podobu vyžadovanú zákonom alebo dohodou účastníkov, pričom banka a pobočka zahraničnej banky zodpovedá za jej preukázateľné vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu najneskôr pri uzavretí obchodu a za jej uchovávanie a ochranu podľa § 42 ods. 1.

39. Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

40. Podľa § 215 ods. 1 CSP, súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

41. Vykonaným dokazovaním listinami, a to Zmluvou o splátkovom úvere z 23.2.2007, Všeobecnými obchodnými podmienkami Slovenskej sporiteľne, a. s., výzvou Slovenskej sporiteľne, a. s. z 23.2.2009, časťou plánu anuitných splátok, zmluvou o postúpení pohľadávok z 27.6.2012, platobnou históriou žalovaného, oznámením Slovenskej sporiteľne, a. s. zo dňa 17.7.2012, fotokópiou poštového podacieho hárku z 18.7.2012, pokusom o zmier zo dňa 22.8.2013, súd mal za preukázané, že medzi Slovenskou sporiteľňou, a. s. a žalovaným vznikol dňa 23.2.2007 záväzkový vzťah založený zmluvou o splátkovom úvere, ktorou Slovenská sporiteľňa, a. s. poskytla žalovanému úver vo výške 30.000 Sk (995,82 eura). V zmluve sa dohodli na pevnej úrokovej sadzbe úveru vo výške 18,40 % ročne, na poplatku za správu úveru vo výške 60,- Sk (1,66 eura) mesačne. Istinu úveru a úrok z úveru sa žalovaný zaviazal zaplatiť Slovenskej sporiteľni, a. s. v 60 mesačných splátkach po 829,- Sk (27,52 eura) s tým, že splatnosť prvej splátky bola 20.3.2007, všetky ďalšie splátky boli splatné vždy k 20. dňu v kalendárnom mesiaci, konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na 20.2.2012. Splátky úveru v sebe nezahŕňali aj poplatok za správu úveru. Žalovaný sa tak v konečnom dôsledku zaviazal zaplatiť veriteľovi celkom sumu 3.340,- Sk (1.770,56 eura), ktorá zodpovedá súčtu všetkých 60-ich mesačných splátok úveru vo výške po 829,- Sk (27,52 eura) mesačne a poplatkov za správu úveru vo výške po 60,- Sk (1,99 eura) mesačne, na základe čoho súd zistil, že skutočná RPMN bola 28,68 % napriek tomu, že v zmluve je uvedená RPMN iba 24,79 %, teda v zmluve je uvedený údaj o RPMN v neprospech žalovaného dlžníka.

42. Predmetná zmluva o splátkovom úvere je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, ako aj spotrebiteľskou zmluvou podľa Občianskeho zákonníka, nakoľko Slovenská sporiteľňa, a. s. poskytla žalovanému plnenie v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný je fyzickou osobou, ktorá pri uzatváraní zmluvy a pri plnení zo zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, keďže je v zmluve označený identifikačnými údajmi typickými pre označenie fyzickej osoby nepodnikateľa, akými sú meno, priezvisko, rodné číslo, číslo občianskeho preukazu, adresa trvalého pobytu. V danom prípade ide o tzv. formulárovú zmluvu na predtlačenom formulári, do ktorej boli dopísané iba niektoré údaje. Keďže Slovenská sporiteľňa, a. s. touto zmluvou poskytla žalovanému úver, predmetný záväzkový vzťah súd posudzoval primárne podľa zákona č. 258/2001 Z. z. ako spotrebiteľský úver a ako spotrebiteľskú zmluvu podľa § 23a zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa a podporne podľa § 52 až § 54 OZ v nadväznosti na ust. § 879j OZ. Na aplikácii osobitných zákonov na ochranu spotrebiteľa a Občianskeho zákonníka na predmetný záväzkový vzťah nič nemení ani skutočnosť, že zmluva o úvere je tzv. absolútnym obchodom (§ 261 ods. 3 písm. d/ OBZ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), nakoľko pôsobnosť Obchodného zákonníka je eliminovaná ochranou spotrebiteľa, a uzatváranie tzv. absolútnych obchodov medzi dodávateľom a spotrebiteľom je platné iba v rozsahu obsahujúcom úpravu výhodnejšiu pre spotrebiteľa.

43. Predmetná zmluva o úvere obsahuje síce údaj o RPMN v neprospech spotrebiteľa, avšak zákon o spotrebiteľských úveroch platný a účinný v čase uzavretia zmluvy nespájal s uvedením nesprávneho údaju o RPMN v neprospech spotrebiteľa zákonnú sankciu bezpoplatkovosti a bezúročnosti úveru.

44. Žalovaný nesplácal splátky úveru riadne a včas, v dôsledku čoho ho Slovenská sporiteľňa, a. s. listom z 23.2.2009 vyzvala na zaplatenie splátky, s platením ktorej bol v omeškaní k 31.1.2009 vo výške 113,52 eura. Doručenie, príp. odoslanie tejto výzvy nebolo medzi stranami sporné.

45. Vychádzajúc z právneho názoru odvolacieho súdu vyjadreného v zrušujúcom uznesení, ktorým je súd prvej inštancie v tejto veci viazaný (§ 391 ods. 2 CSP), súd uzatvára, že Slovenská sporiteľňa, a. s. platne postúpila predmetnú pohľadávku voči žalovanému žalobcovi zmluvou o postúpení pohľadávok, keďže v čl. 19, bode 19.16. VOP, ktoré tvorili neoddeliteľnú súčasť zmluvy o splátkovom úvere, sa účastníci zmluvy o úvere dohodli na tom, že banka ako pôvodný veriteľ mala právo postúpiť akékoľvek svoje pohľadávky voči žalovanému kedykoľvek, bez ohľadu na ich splatnosť. Žalobca tak osvedčil aktívnu legitimáciu v spore.

46. O skutočnosti, že žalovaný zaplatil z predmetného úveru celkom sumu 528,88 eura, z čoho 519,79 eura bolo uhradených na istinu úveru a 9,09 eura na úroky z omeškania, súd nemal pochybnosti, nakoľko táto skutočnosť nebola medzi stranami sporná, a teda z istiny reálne poskytnutého úveru vo výške 995,82 eura (30.000,- Sk) žalovaný nezaplatil veriteľovi sumu 476,03 eura a zodpovedajúce úroky z úveru a poplatok za správu úveru.

47. Žalobca sa v tomto spore domáhal zaplatenia sumy 467,84 eura zodpovedajúcej posledným 17-im dlžným splátkam úveru vo výške po 27,52 eura, ktoré v sebe nezahŕňali poplatok za správu úveru (1,99 eura mesačne), avšak pozostávali zo splátky istiny úveru a splátky úroku z úveru.

48. Slovenský právny poriadok neumožňuje veriteľovi požadovať od dlžníka popri dlžnej pohľadávke a príslušenstva pohľadávky aj príslušenstvo z príslušenstva pohľadávky, preto žalobca nemá nárok požadovať od žalovaného úrok z omeškania z úroku z úveru, pričom úrok z úveru tvorí žalobcom nepreukázanú časť splátok úveru.

49. Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení súd žalobe vyhovel v plnom rozsahu napriek tomu, že žalobca nepreukázal súdu, ktorá konkrétna časť žalovanej sumy pozostáva z úroku z úveru a ktorá z istiny reálne poskytnutého úveru, pretože žalovaným nevrátená časť istiny reálne poskytnutého úveru (476,06 eura) je nižšia než žalovaná suma (467,84 eura s úrokmi z omeškania).

50. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

51. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

52. Keďže žalobca bol v spore plne úspešný, súd mu podľa § 255 ods. 1 CSP priznal nárok na náhradu trov konania proti neúspešnému žalovanému v plnom rozsahu, o výške ktorej rozhodne vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktorý postup je v súlade s ust. § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Piešťany do 15 dní od doručenia rozhodnutia, v dvoch písomných vyhotoveniach.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 CSP). V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh; § 363 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších prepisov.